

Landskap: Blekinge
 Härad: Medelstads
 Socken: Fridlevstads
 Uppteckningsår: 1941.

Upptecknat av: A. M. Waldemaar
 Adress: Lund
 Berättat av: Herr o fru Aug. Vasson
 c:a 1870 o 1885
 Född år: i Mörarsjö.

Slätta kalas	tid. 1
Bryt kalas	- 2.
Skådegille.	" 2.
Boots värdor	" 3
Skolsköt	" 4.
Slagangale	" 4
Lyte	" 5-6
Bliskatvar.	" 7
Smultronplockning	" 7
Julbak	" 8.
Drömkakor	" 9.
Kracka Karin	" 10.
Gribergs katekesen.	" 10.
Häxeri	" 11.

H. L. 7

L. W. F. 22; 25

Skriv endast på denna sida!

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

Kyrkbygge.	sid. 11	Ulma b. 53
Rökålas.	" 12.	
Ottilia Adelborg	" 12.	
Karl XII.	" 12-15.	N. M. spec. 16.
"Egyptiska Heroldomusen"	" 16.	
Skydd mot spöke	" 16	
Förgöra bösser	" 17.	L. u. F. 31.
Skogsruvan	" 17.-18.; 33	
Gluggsorn	" 18.	
Snapphauarna.	18-20.	
"Karlsarna:	20. 21.	
Avrättningsplatser	22.	
"Börschau"	22.	
Kaffe av skotten	23.	

Skriv endast på denna sida!

Landskap: Upptecknat av:
 Härad: Adress:
 Socken: Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

Långgöta till bröd	fil. 23.
Med rickning.	- 24
Med lungor	- 24.
Bräner.	- 25.-27.
Hackgille	- 27.
Hälsning.	- 28.
Om präster	- 29-30.; 32
Karl XI; Karl XII.	- 30.-31.
Stämman blod.	- 33.-36.
Prograrving.	37-38.
Samfärdrel.	39.
Stora mässan	40-42.
Midssommars.	42.
Thomasnatten	42.

M. 16. spec. 16.

Skriv endast på denna sida!

När de slog ängarna hade de
slätra kalas. Då hade de till-
stånd med mat. De hade
inte smörgåsar utom rik-
liga råttor. Det var kokt fläsk
och brynt fläsk och bunn
bönor. De skulle också ha
risgrönsgröt. Kallarna skulle
ha mycket brännvin -
kvinnorna också. Och så
gick de kaffe med dopp.
På dagen höjdes det ut
dricka och kärn mjölk till
slätrafolket.

Bryt kalasen hade de också
innan frivackan kom. Till
dessa skulle allt vara bjudet.

Det var egentligen bara de
som skulle flytta som fick
en fri vecka.

För 45-50 år sedan var jag hos
Oskars Larsson på brytkeles.
Först var det smörgås med ost
och en sup. Om det nu var
kött och potatis först så kunde
nästa rätt vara makaroni.
pudding med sylt och nästa
rätt bestod av gälva steken.
De hade hemmabyggt dricka
till.

Sköndagille hade de när hela
skönden var inbärgad och då
skulle alla familjer vara med
som hjälpt till.

Med väder skulle man stjälta
en bit fläsk och smörja vä-
der med den och lägga under
en jordfast sten.

Man kunde också leda en
häst till vatten och låta den
dricka i en krog eller sjö och
då rinna det ju alltså vatten
från munnen på hästen och
då skulle man passa på att
taga av det vattnet och smörja
på väder.

De släppte också ner ärtor
- en ärt för varje väder i
brunnen och då skulle de säga:
"Här får jag mina ärtor. När
dess ärtor ruttna ögga skall

mina väder försvinna.

Skolstöt. Om ögonlocket var
uppsvullet och kliade skulle
den som hade ont lägga sig bak
länges över en kioskell och
en annan skulle med en 3-
bent palle stöta över ögat 3
gångar och säga: "Här stöter
jag bort skolstöt från ögat
och i kioskella 5 från kioskella
~~så~~ i jorden!" Så spottade man
3 gånger.

Om ett barn fick slaganfäll
skulle man med en kniv
sprätta upp klämningen rakt
upp och ut på armarna så
att klämningen föll av och då
skulle den ganska kastas på

spisen.

Lyde. Och barn hade fått ett
rött märke över ögat och mor
Hilda rädda modern: "Slicka
3 gånger medsofs på ryggen och 3
gånger motsofs på nedan!" Detta
hulle hon göra innan hon för-
stätt något på morgonen - det
gick bort.

Skändt andedräkt hade
barnet om modern när hon
var havande gått förbi ett
ställe där det luktar illa och
hon utom att tänka sig för
satte handen för munnen.

Och barnet fått lyfte fukade
försöka fundera ut anledningen
för att sedan kunna göra något

åt det.

Vädesnärke var ett rött märke
som barnet fått genom att
modern sett blod rinna. Då
skulle hon försöka att få litet
blod av den människan som
hon sett blöda och ge barnet.

En gammal dog hemmen och
då var en pojke som ej
kunde hålla tätt. Då tog de
litet av urinen i en flaska
och den lade de bredvid den
döda i gravan och så skulle de
lägga den dödas hand på poj-
kens huvud.

När männen dog skulle en
del ha med sig en flaska brän-
vin i gravan.

Med blåskattar var det bra
att dricka te som kotts på
"rävarumpa." (fräken.)

Persiljerätter skulle vara
bra mot urinstämning.

Hösten 1908 brukade tala
om sig mycket. Hon brukade
komma med smultron. Hon
kunde ha 3 stora stora korgar
med sig och de höstade 15 öre
styck och så brukade hon få
frukost när hon kom.

Smultron åt vi hela sommaren.
rev. "Det är nyttigt för både oss
och ungarna" tyckte far.

ACC. N:R. M. 8005:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8.

Förr bakade de bröd till jul
när det varade ända till påsk.
De bakade grovbröd, slagbröd,
vörtbröd. De bakade särskilt
en stor vetekaka och form-
teknar s. k. smörbakelser och
mandelmusslor och socker-
kaka.

ACC. N:R. M. 8005:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

De brukade också baka diö-
kaker av det beskedar salt, i
terket mjöl och i skett vatten.
Det var för att de skulle bli
riktigt friska. Då skulle deras
tillkommende räcka dem vat-
ten i diömmen.

9.

Kracka-Karin var litet hä-
aktig och när jag liade ont i ögat
rådde de mig att gå dit.

Gräbyskattsheser var vänn-
an svartknotboken. Den som
hade en sådan bok skulle skri-
va sitt namn där med sitt
eggt blod. I Gullabo socken
hade de en sådan.

För kunde de smi' ut ögonen
på folk och de kunde lägga
nå folk på sängen så att de
fingo ligga många år.

Pojke eller flicka som över-
gao vandra kunde redan
göra vandra illa.

En gång skulle en pojke gå

och stjälta nejlikor till en kryddkrast på stora mässan. Men han fick bli stående. Det var gumman som sålde om nejlikorna som genom besvärjelseformer och häxeri lät honom bli slungen ad staden.

På ett ställe höll de på med att kyrkbygga men det gick inte bra för det revs ned om nästan. Då lät de ett par tvillingstutar draga en stock i där de stannade med stocken skulle kyrkan byggas. De rinnerade över sjön och grings upp och stannade på kullen där Vinsjöfjällda kyrkan nu ligger.

Körkalas hade de när någon

skulle bygga ett hus. Då hörde de
frids med himmer till den som
skulle bygga och så bjöd han på
ett sylkale. När de reste gran-
den på ett hus hade de också
fest.

I min barndom brukade Oli-
via Adelbry som bodde i Stock-
holm komma hit till oss och
hon reste omkring för att sam-
la ihop ^{folkli-}visor. Jag gick omkring
i hugorna med henne och skrev
upp verserna.

De trodde att Fredrik I av Hessen
var upphövet till Karl XII:s död.
Kungen hade visst tänkt ab-
dikera för en prins som dog när
i Skåne. Han hette visst August.

Runge ville ej ad vägen
skulle gå honom

Det var en hel del högre
officiärer som sats vid ett
bord där Fredrik I visst var
med då de fingo medseendet
som att Karl III slupat. Men
det verkade som om de visste
att det skulle hända.

Karl III hade visst blivit var-
nat innan för det.

Det har ju hört hela min
uppväxttid.

Svenskarna bar Karl III död
över gränsen med bårer över-
lätt för att inte soldaterna
skulle gå se honom för de häller
så skytt på honom.

En gång ville den luskiske
sultanen se en av Karl XI:s buxor. 14.

Så skickade de upp en kruit-
stänkt färr som hette Gustav
Ärn med ärn i avsiktet. Så kom
där in en liten flaska vin som
han skulle bjudas på men han
tog vinflaskan till munnen och
drack av den och så tog han ka-
korna från assietten och krumsa-
de ihop och stoppade i mun.

En fäktmästare som var där
för att skärpa för runt omkring
och slog till Ärn på näsan men
så slog Ärn till den lille hov-
marren så blodet rann ur
näsan och från när han slog
mot väggen. Han dog visst av det.

Sedan bad de Gud sig bevara
för alla Karl XII:s bursar.

Det första barnet som Abba
Brake fick skulle ha varit med
Gustav II Adolf.

Drottning Kristina skulle om
ung flicka varit här i Abba
Brakes son men de fingo ej
gifta sig för de voro halv-
syskon. Hon fick visst ett
barn med honom fastän det
dog.

Det var en skogsvaktare i
Rönneby som talade om det
för mig. Han hade nämligen
redan jät det.

Det fanns många andra omöjliga
historier som sådant stod i och om Karl
XII:s död och sådant.

Somliga kunde manna en
död upp ur graven. Det var
vissa och som skulle läsas
och vissa och då den skulle
mannas ned igen.

I Gustav III:s tid blev det
påbudt att titelbladet med
den "Egyptiska Holldornen"
skulle i Bibeln skulle lagas
bort för att folket skulle
si mycket annars.

Västlän skulle de ha i fickan
- det skyddade mot spröken. De
hade ofta stämjärn eller stål
i fickan - de var ju alltid
klädda i kniv. De hade ofta
huggsträ till jörkskap och

det skyddade och så bra.

Tägarne voro ofta avundsjuka
på varandra och försökte
fördärva varandras bössor.

Så kunde de göra på sin sida
att förde sitt finger in i
munnen på en död män-
niska och därpå förde de
in det i bösspipan - så gick
bössan fel sedan.

Shoppmannen / Carl Svensson i Örebro kom
ridande genom en stor skog
och då hörde han ett skrik
och blev förvillad och så
fick han se att hon stod i
en stor ihålig bok och han
sköt med sin revolver på
henne. Men när han fick

se henne blev han så rädd
att han gjorde ned sig. Det
syntes från efter henne i snön
men nu den dagen var stogs-
murarna försvunnen från
Holmavälska kull för alltid.

Hon skulle ha en rygg som
var ihålig som ett bakslag.

Gluppsen mötte de när
de gick utgång. Det var
juleatten eller om det var
Thomasmasseatten de skulle
gå. De skulle gå in på tre
kyrkogårdar och då fick de
akta på att gluppsen ej grang
mellan benen på dem.

Snapphannarna hussade
här för. I en stog ej långt

L. u. F. 31.

käringarna ligga Snapphans-
slugan eller -berget. Det är
nu fridlyst. Där hade de
sit tillhåll om dagen och
om nätterna skal de. De gör
de mycket ont - mördade och
brände. Snapphansarna vor
väl synligen ömbliga dän-
kar. De hväla vor de på en
krog som låg utmed lands-
vägen - det var bara en liten
sluga. Och då samledes en skara
kraftiga män och på natten
när det var mörkt så gick
de dit och de klivade in genom
en liten försterglugg och såg
att Snapphansarna sutto på de
långa sterna med ett långbord

framför sig och med bössorna
~~i händer~~ lagda till hands på
bordet - det var flinblåsgolv.

20.

Den som anförde karlsarna sade:
"Så fort jag går in genom dörren
följer ni med in och sedan
tar vi bordet och hjälper mot
dem!" och då föll bössorna ner
och så voro de andra färdiga
med sina vapen och över-
mannade dem. Det var de
6 sista snapphansarna som
fångades då. ^{var var de som} Det hängdes se-
dan i snapphanscken som
viist skall stå vid Karlsarna.

"Karlsarna" voro födda i Gulle-
bo på gränsen mellan Blekinge
och Småland. Den ene av

dem tjänade på en gård där
"Kalkens" skat skulle vara ned-
grävd. Drängen Gustav hade
alltså väl reda på egendom-
marna där och sedan tog
de dit och skat. De voro
två bröder och hade en
syster som hette Lotta som
var stor & stark och det på-
stods att de hade barn med
sin syster. De blevo sedan
halsbuggna på Listerhyäsa.

De blevo lagda i ett "maa-
hus" på en slätkärr. Det
var en hölada där höst bär-
gades in och varifrån man
sedan under vintern körde
hem det i släde. De voro

vauligbois byggda av rund-
timmer som ej var tillagt

Det fanns en liten kubbe
på avräkningsplatsen och
från den dog de ofta spåren
som skulle kunna visa
på sorters sjukdomar såsom
gallandesjuka.

"Böschan" som Holm Torsson
talade om som de satte upp för
grisarva det var egentligen
bara gjälva lövet som kallades
så. Gjalva skjulet där grisarna
kunde söka skydd kallades
"hoddan" - hyddan. Den bestod
bara av stänger som ställdes
mot en sten i lå för vin-
den och täcktes med gran-

ris. svinen hade mera ^{svin-}gras-
hår på ryggen då och det
användes av skomakarna till
becksid.

För hokte de kaffe på skol-
lor och det skulle vara bra
mot skrofler. Skollonen tor-
kades och brändes och mal-
des.

1868 då det var så svårt att
samla de "långrota" eller
kvickrot som torkades och
maldes och bakades till
bröd.

Om man vickat vin för
skulle man koka sig på
grabbävar humle som
man plockat i september

och lägga det på jämte
en ~~tt~~ hand grovt salt och
si binda en skara om fästen.

Det gräs som heter ännu-
pris skulle också vara bra
att lägga på mot vrickning.

Det skulle kokas med salt
innan det lades på.

De kunde också doppa en
skara i ett arkok på linden-
bark och lägga om - men
det hjälpte inte mycket.

Barnmorskan brukade
äta kokt rävlunga med
sirap mot lungot.

Stensöta som kokades i mjölk
var bra mot lungot.

För att få bra återväxt skulle
skogen huggas i augusti eller
september när det var ny-
måne. Gräden kvistades re-
dan på vintern. De stora
stockarna stäpades bort
de mindre användes till
gärdolen och resten fick
ligga kvar till sommaren.
När det torkat ordentligt
sveddes det. De fingo bränta
runt om stycket som skulle
svedas och parra noga med
vattenpannor och yxor att
elden ej kunde sprida sig.

Sedan hackades det med
potatis i jorden och så kunde

sedan. De drog själarna
gran- eller sugrenar till
kratten. De kunde också sätta
in några lösa pinnar om
det ej var tillräckligt med
pinnar i kratten.

När de skördade på bränn-
na använde de skära. Det var
gamla gummar som gjorde det
och de hade 5-6 skilling kvar
Det var funktionsarbete.

När de hackade mer potatis
samlades bråkarna ungdom
och hjälpte till och sedan
blev de bjuda på mat. Det
 kallades för "hackgille". Gam-
borden kom t. ex. och hjälpte
till och då bjöds det på brännvin

ACC. N:R. M. 8005:28.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

28.

och god mat.

Hälsning. När gubbarna hälsade
på varandra tog de i hand
och skrapade med foten.

De tog av sig hatten särskilt
för prästen eller om de skulle
hälsa på någon överordnad.

Före i tiden hade prästerna
gård med jordbruk till och
så uppbare de tiende. Det var
någon präst som var mycket
ekonomisk av sig och han
hade två skäppmål. Det var
som var större använde han
att mäta tiendet i men
det andra som var mindre
använde han när han skulle
sälja sin egen säd.

När kolera gick dog ju
folk förfärligt. Då hade prästen
sedan betalt för en begravning.
Den söndag var det så många
som skulle begravas. Då var det
en bonde som tyckte det var

synd om prästen att han skulle
ha så många begravingar
men då svarade han: "Det är
gott att ha så många."

En gång var Karl II ute
och rodd och så skulle han bli
rodd över en sjö. På skämmt dag
kungens pojke var vaktar när
denna inte såg det. När pojken
rodd i land och bröjde leta
efter ~~sin~~ sina vaktar sade
kungsen: "Jag har inte tagit dem!"
- "Nej det har jag inte tagt heller
sade pojken men om jag hade
varit ensam så hade jag haft
mina vaktar!" sade pojken.

Karl XII var ute och red
med några herrar. De stau-

made på ett ställe och bad
om smörgåsar. Gummuan fråga-
de om: "Vill ni ha knivagås eller
tummagås?" Kungen ville ha
en tummagås men när de
audis såg hur gummuan bröd-
de ut smörset med tummen
bad de att få knivagås men
när de då började rida igen
föll smörset av deras brödstivor
men kungen kunde äta upp det.

De hade för sig att Karl III
hade något fölleskyg så att
han inte kunde bli skjuten.

När han blev skjuten var det
en knapp ur hans rock
och de trodde att knappen
varit med i skottet.

obs!

Det var en kulle som kom
in i en kyrka där prästen
höll på att predika om de
tio jungfrurna som höll
sina lampor brinnande till
bröllopet. Och då sade kullen
"Det visste ^{man} ju att här var
bröllop i huset för då hade
jag ju tagit min blå rock
med de blåa knapparna uti."

En gång höll prästen på
att predika om Petri fiskafänge.
Under tiden var där en gubbe
som sov och somnade men
när prästen dundrade till
och sade att de fått så mycket
fisk så vaknade gubben och

glömde att han var i kyrkan &
sade: "Ja han ~~gick~~ gick och han
gj ~~gick~~ brännvin och så satte
han brännvinsflaskan på
bänkhyllan i kyrkbänken.

Stergsmoran kunde förvillat
karlar och hon kunde göra sig
så vacker. En jägare sköt henne
en gång och det blev liksom
bara en konstig tras efter
hennes. Men då hade han
något särskilt att skjuta henne
med.

Och någon har blodflöde
så kan man bara stämma
blodet om man vet den
människans riktiga farsnamn.

Det låter en gammal

snickaren far och han skulle
ge honom en skriven lapp
på vad man skulle läsa för
att stämma blodet.

Att stämma blod.

Varn dämnes och blod stämmas
på Dig, N. N. i N. N. så sant som
Jesus Kristus har lidit och
dött för våra synder, så sant
skall blodet vara stämt
på dig! (dig) Fader Vår och
Välsignelsen! H. B. S. (Håkan Carlsson.)

(Det är avskrift av pappret som
Torsson hade fått av sin far som
denna fått av snickaren.)

Det var en bålsmän som
blivit knivskuren och blödde
fröskäckligt. Det fanns en

gubbe som kunde stanna
blod men han hade blivit
religiös och ville ej gärna göra
det. Men till slut lovade han
att läsa för honom. När de kom-
mo hem igen hade blodet stan-
nat och de visste ju hur lång
tid det tagit dem att gå hem
och så kunde de räkna ut
att blodet stannat just när
gubben läst för honom.

Och det var en kvinna som
fått blodgång kunde läsvängen
och användas för att stanna
den.

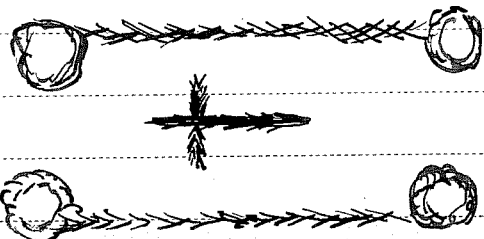
Håkan Karlsson som gav min
far lappen där det stod hur
man skulle stanna blod, det

var en riktig grov karl -
samvetslös men han var nog
inte fruktansvärd. Han brukade
slakta ockor.

Alla Persson kunde stämma
blod ockor och han skulle ha
lärt sin son det men han
var en sådan "blurr" - han
kunde inte hålla tåld för
kung - att gubben lärde honom
det aldrig.

Till jul skördade de gransis som
hackats på golvet och på som-
maren rejsades björklöv och
skördades på. De brukade väta
löv i grisen.

Vid begravning brukade de
mjuka gången ett olycke. Gran-
ris lades i rad på båda sidor
om vägen. I mitten lade man
ett kors av hackat gransis. Som-
martid brukade de också
lägga ett kors av blommor
- helst vita.

När begravningen
var överstämde
bjöds det på kaffe
och sprit. Så gör

de ju än i dag när det är någon
de vill hedra att de majar på
vägen.

Häkan Jonsson var ofta värd
vid begravninngar och han
brukade taga upp en prästen
när de sattes sig till bords.

På tomliga ställen bröt de
tjyngarna av gravarna som
sattes upp vid vägen för att
visa att det var någon död.

De brukade också sätta upp
gravar eller enar som bil-
dade en liten sal där kyrkan
ställdes på bockar. De bruka-
de bära liken ner till kyr-
kan men i fars tid böjde
de att höra till kyrkan.

För hade de alltid vagnar-
na stående nere på vägen
och så lastade de brödena
på hästarnas packsaddlar
när de skulle gå på gärdarna
och ner till stora vägen där
de grände hästarna för väg-
nen.

Vi hade några säckar som
hoppfästes med ett band
över sadeln och de kallades
för "lommor".

Drummarerna hade stora
lommor som de fäste vid
hjolen. Så lyfte de upp hjolen
och tog under hjolen den tag
i lommarna om de skulle ha

dag i någonting eller om de
skulle snyta sig

Söndagen efter eller före
ålof var "stora mässan." Då
var det en riktig ungdoms-
fest och då stälde de flickor
och drängar. Mellan stationen
och prästgården gick folket
på landsvägen och på lands-
vägen ställe de folk eller
bytte kryddkvastar med var-
andra och sig vem som hade
finast kryddkvast. Pojkar
och flickor hade krydd-
kvastar med sig och de skulle
vara så precis lika och väl
bundna. Pojkarna satte sina
i fickan. Somliga otyringar

sprang och stal bukets krydd-
kvastarna från varandra. Krydd-
kvastarna gördes de till julen.
och då brändes de. Stora mässa
brände vid kyrkan i tillhörd
men när sedan järnvägen
kom till flyttades staden
till Holsjö men det försvann
småningom.

Kryddkvastarna bestod av la-
vandel och nejlikor. Först sattes
lavendeln ihop och hölls ut och
under lavendelblommorna sattes
en rad nejlikor som syddes fast
vid stjälkarna av lavendeln.

Så sydde man fast blommorna
i raden efter varandra. Dagen
innan mässa fick gumman

noga passa sina nejlikor så in-
gon passade på att stjåla dem till
kryddkrastar.

Vid middommarna gingo
de och plockade 9 sorters blommor
och på natten skulle de drömma
om sin älskade. De gingo inte
sats med någon när de plocka-
de blommorna.

Flickorna brukade "vaka tyte-
på Thomasnatten". Allra de
flickor lade en vit duk på
ett bord och satte två glas -
ett med vatten och ett med
sprit och då skulle de komma
se om deras tillkommande
skulle bli en fyllekaja eller
en oredelig kail.

En gång blev Karl XII känd som
hastigast annars bydde han sig
aldrig om kvinnor. Karl XII hade
med sig en löjtnant Hugo när de
var i Tyskland och det var fräga om
om de skulle laga in. Hugo var
förlovd med en fröken Wraugel
som var 18 år gammal och förestod
sin fars hus och Hugo ville gärna
att de skulle gästa där men Wrau-
gel ville gärna laga smat Karl
XII efter som Karl XI varit så vä-
nlig adeln men emellertid så
förstod han dem att laga in där.
Hugo förklarar sig så kär och
glimodig ut och hade ett rött
ansikte och kungen blev kär i hen.

ne och avundsjuka från Huga. - När
de sedan sågde att Maria
skickade kungen från löjtnant
Huga; den senaste drabbningen
och där blev han skjuten. När
han dog, dog han av sig sin ena
hantel och bad att kungen
skulle lämna den till förtroende
och be henne att hon inte skulle
ge sitt hjärta till någon annan.
Sedan stod kungen tillbakå ensam
till Wrangel och förklarade hur
det var och bad henne om för-
låtelse och sedan lärde han upp
orden: "Rena mig i isopp och skä-
som snö." (?) Han ville liksom för-
klara att han var renad från den
gärningen och hon förlät honom

På morgonen innan han fick
genkast gjorde han bön och sedan
gick han till men stolt ut täu-
gen - skot det. Hans handöke och
hennes röja hängdes sedan i
Revals domkyrka. - Detta lärte
jag i tidningarna.

När August Torsen berättade denna
historia för mig frågade jag
flera gånger var han hört den
eller var han lärt. Det visste
han inte men prästod hela ti-
den att han hört det berättas -
troligen därför att han det var men
vårde fullt för uppräkningen om
det var sådant som han hört och
ej lärt. När han berättat gärdigt för-
sädde han sig med att säga: "Det

ACC. N:R. M. 8005: 46.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

men stolt länande kungen
rummet ~~stod~~ stod det. sedan
var han ju kungen så lala om
att han lärt hela berättelsen
i en tidning en gång.